

ВНУТРІШНІЙ КОНТРОЛЬ НЕОБОРОТНИХ АКТИВІВ У СУБ'ЄКТІВ ДЕРЖАВНОГО СЕКТОРУ

Контроль в бюджетній установі – це сукупність заходів, які проводять уповноважені органи з метою перевірки законності, доцільності та ефективності використання бюджетних коштів установою.

Внутрішній контроль необоротних активів у суб'єктів державного сектору полягає у встановленні достовірності бухгалтерських даних і звітності щодо наявності, стану й руху необоротних активів, а також забезпечені їх збереження та ефективного використання.

До необоротних активів суб'єктів державного сектору належать: основні засоби, інші необоротні матеріальні активи, нематеріальні активи.

Внутрішній контроль необоротних активів доцільно здійснювати у таких напрямках:

1) контроль за оформленням первинних документів щодо надходження, вибуття, амортизації та інвентаризації необоротних активів (наявність підписів та печаток, проставлених номенклатурних номерів, дати введення в експлуатацію, тощо);

2) перевірка дотримання термінів експлуатації необоротних активів та нарахування амортизації;

3) контроль складових первісної вартості необоротних активів: перевірка витрат, які включаються до первісної вартості та чи відповідають вони вимогам НП(С)БО в державному секторі 121 «Основні засоби» та НП(С)БО в державному секторі 122 «Нематеріальні активи» [1, 2].

4) контроль за списанням необоротних активів, який можна умовно поділити на такі етапи:

4.1. перевірка причин списання необоротних активів;

4.2. перевірка вартості основних засобів та інших необоротних активів: якщо вартість повністю амортизованих активів становить менш як 20 тис. грн., таке списання здійснюється за рішенням керівника, якщо вартість активів становить більше 20 тис. грн. або повністю не амортизовані, то потрібно отримати згоду суб'єкта управління;

4.3. контроль за поданням суб'єкту управління документи на списання майна: техніко-економічне обґрунтування необхідності списання майна; відомості про майно, що пропонується списати за даними бухгалтерського обліку; акт інвентаризації майна, що пропонується до списання; акт технічного стану майна;

4.4. контроль за оприбуткуванням та відображенням на рахунках бухгалтерського обліку запасів отриманих в результаті розбирання та демонтажу обладнання;

4.5. перевірка відповідності складу комісії із списання майна, протоколу засідання комісії та документів, що додаються: акт інвентаризації майна, що пропонується до списання; акти технічного стану майна, що пропонується до списання; акти на списання майна; інші документи (копія акта про аварію, висновки відповідних інспекцій, державних органів тощо (за наявності) [3];

5) контроль повноти та своєчасності проведення інвентаризації необоротних активів і достовірності відображення їх результатів в обліку: перевірка дотримання строків проведення, оформлення підсумків, та правильність відображення результатів в бухгалтерському обліку та звітності;

б) контроль збереження необоротних активів за місцями їх знаходження та використання: перевірка фактичної наявності шляхом часткової інвентаризації цих активів.

Отже, контроль при здійсненні операцій з необоротними активами установи полягає в перевірці правильності їх оцінки, їхньої наявності, відповідності збереження та використання. Також контроль полягає в тому, щоб виявити чи попередити порушення, які пов'язані з операціями над необоротними активами.

1. *Національне положення (стандарт) бухгалтерського обліку в державному секторі 121 «Основні засоби»: Наказ Міністерства фінансів України від 12.10.2010 № 1202 [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://zakon3.rada.gov.ua/laws/show/z1017-10>;*

2. *Національне положення (стандарт) бухгалтерського обліку в державному секторі 122 «Нематеріальні активи»: Наказ Міністерства фінансів України від 12.10.2010 № 1202 [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://zakon.rada.gov.ua/laws/show/z1018-10>;*

3. *Порядок списання об'єктів державної власності: Постанова Кабінету Міністрів України від 08.11.2017р. №1314 [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://zakon2.rada.gov.ua/laws/show/1314-2007-n>.*

В.Р. Салига

Науковий керівник – к.е.н., доц. Барановська С. П.

ВПРОВАДЖЕННЯ ІНФОРМАЦІЙНИХ СИСТЕМ І ТЕХНОЛОГІЙ В БУХГАЛТЕРСЬКОМУ ОБЛІКУ

Сучасний етап функціонування економіки характеризується зростанням інформаційного навантаження на управлінський персонал. Це визначає актуальність проблеми комплексної автоматизації управлінської діяльності та систем бухгалтерського обліку на основі сучасних інформаційних технологій та засобів телекомунікацій. Автоматизація управлінської діяльності – об'єктивний процес, який має охопити галузь у цілому, основою якого є створення високоорганізованого середовища, що має охоплювати і об'єднувати

інформаційне, телекомунікаційне, програмне забезпечення, інформаційні технології, мережі, бази даних знань, інші засоби інформації [1].

Використання комп'ютерних технологій значно підвищує продуктивність праці бухгалтерів. Створення та використання комп'ютерної системи бухгалтерського обліку сприяє не тільки прискоренню процесу обробки інформації на підприємствах, але й суттєвому покращенню його організації. Такі можливості зумовлені тим, що комп'ютерний спосіб обробки інформації вимагає формального та чіткого опису облікових процедур у вигляді алгоритмів, що призводить до впорядкування порядку виконання обов'язків працівників бухгалтерської служби. Впровадження інформаційної системи дозволяє переходити на нові методи управління, на якісно новий рівень менеджменту і ведення бухгалтерського обліку та є стратегічно важливим для будь-якого підприємства. Отже, до переваг, які отримує підприємство від впровадження облікових систем можна віднести: економію оборотних засобів; зниження виробничого браку; скорочення витрат на адміністративно-управлінський апарат; зростання ефективності виробничих потужностей; зниження транспортних витрат; зниження страхових запасів на складах; зменшення витрат часу на здійснення господарських операцій.

До негативних факторів, що роблять використання інформаційних систем бухгалтерського обліку нерациональним слід віднести: використання багаторівневої технології проектування, кожна стадія якої виконується спеціалістами різної спеціальності та кваліфікації; домінування не комп'ютеризованих функцій інформаційних систем через технічну неможливість або економічну неефективність комп'ютеризації функцій управління, що не забезпечують прямого доступу працівників до інформації; надмірно централізована обробка інформації; відокремлене функціонування систем інформаційного забезпечення в галузях виробничої, маркетингової, організаційної, фінансової, кадрової, бухгалтерської діяльності підприємства [2].

Отже, до основних перспектив розвитку програм по автоматизації аудиторської діяльності слід віднести: продовження інтеграції із системами бухгалтерського обліку; створення майстра по настроюванню користувачами алгоритмів формування бухгалтерської й податкової звітності на основі імпортованих даних бухгалтерського обліку; вбудовування й регулярне відновлення методології аудита в частині робочих документів аудитора, бази потенційних (типових) порушень; вбудовування можливості опису бізнес-процесів клієнта [3].

Таким чином, ефективність роботи бухгалтера на підприємстві суттєво підвищується завдяки засобам інформатизації та автоматизації документообігу, які дозволяють оперативно накопичувати відповідні бази даних про наслідки господарської діяльності та використовувати їх для формування, редагування і друку вихідних документів: квартальних, піврічних і річних звітів, а також надавати інформаційні послуги відповідним організаціям, ланкам управління щодо ефективності роботи.

1. *Левицька, С. О. Автоматизація бухгалтерського обліку як визначальний фактор ефективності облікової системи вітчизняних підприємств [Текст] / С. О. Левицька, А. В. Романюк // Вісник Національного університету водного господарства та природокористування. – 2010. – № 2. – С. 156-163.*

2. *Гаркуша, С. А. Автоматизація облікових процесів: впровадження та переваги роботи системи [Текст] / С. А. Гаркуша // Вісник Сумського національного аграрного університету. Серія «Економіка і менеджмент». – 2012. – Вип. 4 (52). – С. 60-65.*

3. *Івахненко С.В. Інформаційні технології в організації бухгалтерського обліку: Наукове видання. – Житомир, 2009. – 416 с.*

Х.А. Сенів

Науковий керівник – д.е.н., проф. Скаско О.І.

АДМІНІСТРУВАННЯ ПОДАТКІВ ЯК ОСНОВНИЙ ЧИННИК ЛЕГКОСТІ ВЕДЕННЯ БІЗНЕСУ В УКРАЇНІ

Збалансована система оподаткування повинна стимулювати господарську і підприємницьку ініціативу, бути простою і зрозумілою для всіх громадян держави, забезпечувати ефективність процесу стягнення податків. Збалансованість податкової системи держави є одним із вирішальних факторів її економічного зростання.

Адміністрування податків є однією з найважливіших ознак в державі та необхідною умовою її існування. Порядок організації та контролю за сплатою податків встановлюється законом.

Податкове адміністрування являє собою комплекс правових, економічних і фінансових заходів держави для формування системи оподаткування, забезпечення своєчасної і повної сплати податків і зборів з метою задоволення фінансових потреб суспільства в цілому, а також розвитку економіки країни шляхом перерозподілу фінансових ресурсів.

Адміністрування податків, згідно зі статтею 14 Податкового кодексу України, є сукупністю [1]:

- 1) рішень контролюючих органів;
- 2) процедур контролюючих органів;
- 3) дій посадових осіб контролюючих органів.

Ці рішення, процедури і дії:

- 1) визначають інституційну структуру податкових і митних відносин;
- 2) організовують ідентифікацію і облік об'єктів оподаткування та платників податків;
- 3) забезпечують обслуговування платників податків;
- 4) забезпечують організацію та контроль за сплатою податків.